

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. гр. Добрич, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Георги М. Павлов

при участието на секретаря Румяна Ив. Радева
като разглежда докладваното от Георги М. Павлов Търговско дело № 20233200900066 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Търговско дело № 66/2023 г. по описа на Окръжен съд – Добрич е образувано по искова молба, рег. вх. № 2902/04.05.2023 г., с дата на пощенското клеймо 03.05.2023 г., подадена от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД гр. С.***, адв. Х. И., ЕИК 000694749, с която срещу Я. Г. П. ЕГН ***** с пост. и наст. адрес гр. Д.***, е предявен иск за сумата от 37 002.95 лв., представляваща непогасено задължение за главница по Договор за банков кредит № ***/01.06.2006 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска – 03.05.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, претендиран на основание чл. 430 ТЗ във вр. с чл. 79 ЗЗД.

В обстоятелствената част на исковата молба и на допълнителната искова молба са изложени следните твърдения:

На 01.06.2006 г. между „БЪЛГАРСКА ПОЩЕНСКА БАНКА“ АД (праводател на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД по силата на преобразуване чрез сливане по чл. 262 ТЗ) от една страна като кредитор и „КОДИАК“ ООД гр. Д.***, ЕИК 124538745 от друга страна като кредитополучател е сключен Договор за банков кредит № ***/01.06.2006 г., по силата на който банката е отпуснала на кредитополучателя сумата от 165 000.00 лв., а кредитополучателят се е задължил да ползва сумата съобразно уговореното и

да я върне след изтичането на срока. Кредитът е овърдрафт и е предназначен за финансиране на оперативните разходи на кредитополучателя, като крайният срок за погасяване на кредита е 08.11.2028 г.

Банката е изпълнила своите задължения, произтичащи от Договора за банков кредит, като безкасово е превела на кредитополучателя процесната сума.

С 13 бр. анекси, сключени в периода 2007 г. – 2019 г. страните по договора за банков кредит са изменили условията по договора за банков кредит.

На 14.01.2009 г. е сключен договор за встъпване в дълг, по силата на който лицата П.И.П. и З.М.П. са се задължили да отговарят солидарно с кредитополучателя „КОДИАК“ ООД за задълженията му, произтичащи от договора за банков кредит.

Съгласно чл. 4а от договора за банков кредит, едноличен търговец П.И.П. с фирма ЕТ „П.И. – ***-92“ със седалище и адрес на управление гр. Д.***, ЕИК 124038042 се е задължил да отговаря солидарно с кредитополучателя „КОДИАК“ ООД за задълженията му, произтичащи от договора за банков кредит.

Съгласно Анекс № 6/18.02.2011 г. към договора за банков кредит Я. Г. П. се е задължила да отговаря солидарно с кредитополучателя „КОДИАК“ ООД за задълженията му, произтичащи от договора за банков кредит.

С Решение № 16/19.02.2020 г. по т. д № 256/2019 г. „КОДИАК“ ООД е обявен в несъстоятелност, като с оглед разпоредбата на чл. 617, ал. 1 ТЗ вземанията спрямо кредитополучателя стават изискуеми по силата на закона.

С настоящата искова молба банката представя и прави изявление за отнемане преимуществото на срока на договора поради неизпълнение на договорните задължения, произтичащи от т. 2.1. от Анекс № 13/13.06.2019 г. по отношение на съдлъжника Я. Г. П..

На основание чл. 41, подт. „д“ и „ж“ и чл. 42, подт. „г“ от договора за банков кредит, поради допуснато просрочие на погасителна вноска с падеж 22.07.2019 г. банката обявява цялото задължение за предсрочно изискуемо., без да се прекратява действието на договора, като представя изрично изявление в този смисъл, адресирано до съдлъжника Я. Г. П..

В заповедното производство отговорността на Я. Г. П. е ангажирана като поръчител и след подадено от нея възражение по чл. 414 ГПК банката е предявила срещу нея иск по чл. 422 ГПК, по повод на което е било образувано т. д. № 95/2022 г. по описа на Окръжен съд – Добрич. С влязъл в законна сила съдебен акт, първостепенният съд е отхвърлил иска по чл. 422 ГПК, като е приел, че Я. Г. П. няма качеството на поръчител, а на съдлъжник.

Исковата сума като неоснователно събрана по горепосочената изпълнително дело, е сторнирана от банката и възстановена по банковата сметка на Я. Г. П., но се явява дължима вече в качеството ѝ на съдлъжник.

Ответникът Я. Г. П. е подала отговор на исковата молба и допълнителен отговор, в която излага следните доводи:

Искът е неоснователен. Вземането на банката, произтичащо от договора за банков кредит е погасено изцяло.

На 07.05.2020 г. банката е подала в Районен съд – Добрич заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК, с което е поискала издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист срещу П.И.П., едноличен търговец П.И.П. с фирма ЕТ „П.И. – ***-92“ и Я. Г. П., които солидарно да изплатят следните суми: 164 322.44 лв., главница по договор за банков кредит, 9 906.73 лв. – лихва върху главното задължение за периода 27.07.2019г. – 09.03.2020 г., 86.66 лв. – лихва върху главното задължение за период 09.03.2020 г. – 10.03.2020 г., 63.44 лв. такси, 301.86 лв. застраховки, 528.00 лв. – нотариални такси, като в тази връзка заповедният съд е издал Заповед № 351/12.05.2020 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист от 12.05.2020 г. по ч. гр. д. № 905/2020 г., с които осъжда горепосочените лица да заплатят гореописаните суми.

Въз основа на изпълнителния лист, по искане на банката, при частен съдебен изпълнител Л.Т., рег. № *** на КЧСИ, с район на действие Окръжен съд – Добрич, е образувано изп. д. № 1405/2020 г.

В резултат на действията по принудително изпълнение (в т. ч. и публичната продан на съдлъжника Я. Г. П.), на 20.01.2023 г., цялото вземане, описано в заповедта за изпълнение, изпълнителен лист и призовка за доброволно изпълнение, е погасено.

Съдлъжникът Я. Г. П. е получила от частния съдебен изпълнител

съобщение изх. № 2663/26.01.2023 г. за приключено дело на основание чл. 433, ал. 2 ГПК.

Изложени са доводи, че Я. Г. П. няма качеството на съдлъжник.

Твърди се, че Анекс № 5/19.07.2020 г. не е подписан от Я. Г. П.. Подписването на останалите анекси от Я. Г. П. не поражда качеството й на съдлъжник.

Поддържа се, че договорът за банков кредит е обявен за предсрочно изискуем през февруари - март 2020 г., като поканата до Я. Г. П. е връчена на 14.02.2020 г. Сторнираната от банката сума е преведена по сметката на Я. Г. П. 26 дни след предявяване на иска.

В условията на евентуалност се инвокира възражение за погасяване вземането на банката към Я. Г. П. по давност на основание чл. 111, б. „в“, предл. трето ЗЗД.

ДОБРИЧКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, на основание чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установена следната **ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА**:

Страните не спорят, а и по делото се установява, че на 01.06.2006 г. между „БЪЛГАРСКА ПОЩЕНСКА БАНКА“ АД (праводател на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД по силата на преобразуване чрез сливане по чл. 262 ТЗ) от една страна като кредитор и „КОДИАК“ ООД гр. Д.***, ЕИК 124538745 от друга страна като кредитополучател е сключен Договор за банков кредит № ***/01.06.2006 г. (л. 19-25), по силата на който банката е отпуснала на кредитополучателя сумата от 165 000.00 лв., а кредитополучателят се е задължил да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичането на срока. Кредитът е овърдрафт и е предназначен за финансиране на оперативните разходи на кредитополучателя, като крайният срок за погасяване на кредита е 08.11.2028 г.

От заключението на приетата и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза се установява, че банката е изпълнила своите задължения, произтичащи от Договора за банков кредит, като безкасово е превела на кредитополучателя сумата от 165 000.00 лв.

С 13 бр. анекси, сключени в периода 2007 г. – 2019 г. страните са изменили условията по договора за банков кредит.

На 19.07.2010 г. страните са сключили Анекс № 5/19.07.2010 г. (л. 39 – 42), подписан от Я. Г. П. в качеството ѝ на ипотекарен длъжник, като е декларираа съгласието си учредената в полза на банката договорна ипотека да продължи да обезпечава вземанията на банката, произтичащи от Договора за банков кредит, включително и при условията на Анекс № 5/19.07.2010 г.

На същата дата – 19.07.2010 г. е сключен договор за поръчителство (л. 52-55), по силата на който Я. К. П. се задължава спрямо банката да отговаря за изпълнението на задълженията на „КОДИАК“ ООД, произтичащи от Договор за банков кредит № ***/01.06.2006 г., включително и при условията на сключените до този момент анекси.

На 18.02.2011 г. страните са сключили Анекс № 6/18.02.2011 г. (л. 58-60), подписан от Я. Г. П. в качеството ѝ а солидарен длъжник. В качеството си на ипотекарен длъжник Я. Г. П. е декларираа съгласието си учредената в полза на банката договорна ипотека да продължи да обезпечава вземанията на банката, произтичащи от Договора за банков кредит, включително и при условията на Анекс № 6/18.02.2011 г.

С Анекс № 1/18.02.2011 г. към Договора за поръчителство от 19.07.2011 г. поръчителят Я. Г. П. се задълженията на „КОДИАК“ ООД, произтичащи от Договор за банков кредит № ***/01.06.2006 г., включително и при условията на сключените до този момент анекси, в т. ч. и Анекс № 6/18.02.2011 г.(л. 56-57).

На 08.02.2012 г. страните са сключили Анекс № 7/08.02.2012 г. (л. 61-63), подписан от Я. Г. П. в качеството ѝ на солидарен длъжник. В качеството си на ипотекарен длъжник Я. Г. П. е декларираа съгласието си учредената в полза на банката договорна ипотека да продължи да обезпечава вземанията на банката, произтичащи от Договора за банков кредит, включително и при условията на Анекс № 7/08.02.2012 г.

На същата дата – 08.02.2012 г. е сключен договор за поръчителство (л. 64-66), по силата на който Я. К. П. се задължава спрямо банката да отговаря за изпълнението на задълженията на „КОДИАК“ ООД, произтичащи от Договор за банков кредит № ***/01.06.2006 г., включително и при условията на сключените до този момент анекси. С Анекс № 1/15.02.2012 г. към Договора за поръчителство от 18.02.2012 г. (л. 67) поръчителят Я. Г. П. се задълженията на „КОДИАК“ ООД, произтичащи от Договор за банков

кредит № ***/01.06.2006 г., включително и при условията на сключените до този момент анекси.

На 30.01.2013 г. страните са сключили Анекс № 8/30.01.2013 г. (л. 68-72), подписан от Я. Г. П. в качеството ѝ на съдлъжник и на поръчител. В качеството си на ипотекарен длъжник Я. Г. П. е декларираа съгласието си учредената в полза на банката договорна ипотека да продължи да обезпечава вземанията на банката, произтичащи от Договора за банков кредит, включително и при условията на Анекс № 8/30.01.2013 г.

На 07.02.2014 г. страните са сключили Анекс № 9/07.02.2014 г. (л. 73-75), подписан от Я. Г. П. в качеството ѝ на съдлъжник и поръчител. В качеството си на ипотекарен длъжник Я. Г. П. е декларираа съгласието си учредената в полза на банката договорна ипотека да продължи да обезпечава вземанията на банката, произтичащи от Договора за банков кредит, включително и при условията на Анекс № 9/07.02.2014 г.

На 09.10.2014 г. страните са сключили Анекс № 10/09.10.2014 г. (л. 76-77), подписан от Я. Г. П. в качеството ѝ на съдлъжник и поръчител.

На 22.02.2016 г. страните са сключили Анекс № 11/22.02.2016 г. (л. 78-80), подписан от Я. Г. П. в качеството ѝ на съдлъжник и поръчител.

На 16.03.2018 г. страните са сключили Анекс № 12/16.03.2018 г. (л. 81-82), подписан от Я. Г. П. в качеството ѝ на съдлъжник и поръчител. В качеството си на собственик на ипотekiран имот Я. Г. П. е декларираа съгласието си учредената в полза на банката договорна ипотека да продължи да обезпечава вземанията на банката, произтичащи от Договора за банков кредит, включително и при условията на Анекс № 12/16.03.2018 г.

На 13.09.2019 г. страните са сключили Анекс № 13/13.09.2019 г. (л. 83-86), подписан от Я. Г. П. в качеството ѝ на съдлъжник и поръчител. В качеството си на собственик на ипотekiран имот Я. Г. П. е декларираа съгласието си учредената в полза на банката договорна ипотека да продължи да обезпечава вземанията на банката, произтичащи от Договора за банков кредит, включително и при условията на Анекс № 13/13.09.2019 г.

На 07.05.2020 г. банката е подала в Районен съд – Добрич заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК, с което е поискала издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист срещу П.И.П. (в

качеството му на поръчител), едноличен търговец П.И.П. с фирма ЕТ „П.И. – ***-92“ като съдлъжник и Я. Г. П. (в качеството й на поръчител), които солидарно да изплатят следните суми: 164 322.44 лв., главница по договор за банков кредит, 9 906.73 лв. – лихва върху главното задължение за периода 27.07.2019г. – 09.03.2020 г., 86.66 лв. – лихва върху главното задължение за период 09.03.2020 г. – 10.03.2020 г., 63.44 лв. такси, 301.86 лв. застраховки, 528.00 лв. – нотариални такси, като в тази връзка заповедният съд е издал Заповед № 351/12.05.2020 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист от 12.05.2020 г. по ч. гр. д. № 905/2020 г., с които осъжда горепосочените лица да заплатят гореописаните суми.

Въз основа на изпълнителния лист, по искане на банката, при частен съдебен изпълнител Л.Т., рег. № *** на КЧСИ, с район на действие Окръжен съд – Добрич, е образувано изп. д. № 1405/2020 г. В срока по чл. 414, ал.1 ГПК, считано от датата на връчване на призовката за доброволно изпълнение, Я. Г. П. е подала пред заповедния съд възражение, като съгласно указанията на съда, банката е предявила иск за установяване на вземането си, предмет на т. д. № 95/2021 г. по описа на Окръжен съд – Добрич.

С влязло в законна сила Решение № 58/17.06.2022 г. по т. д. № 95/2021 г. Окръжен съд – Добрич е отхвърлил предявения от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД срещу Я. Г. П. иск с правно основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 430 ТЗ и чл. 86, ал. 1 във вр. с чл. 138, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните съществуването на парично задължение на ответника в качеството му на поръчител по Договор за банков кредит № ***/01.06.2006г. към ищеца по заповед за незабавно изпълнение на парично задължение, издадена по ч. гр. д. №905/2020 г. по описа на ДРС за следните суми: 164 322.44 лв. – главница по Договор за банков кредит № ***/01.06.2006г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 05.05.2020 г. до окончателното изплащане на задължението; договорна лихва за редовен кредит от 27.07.2019 г. до 09.03.2020 г. в размер на 9 906.73 лв.; мораторна лихва в размер на 86.66 лв. за период от 09.03.2020 г. до 10.03.2020 г.; 63.44 лв. - такси по кредит за период от 31.07.2019г. до 10.03.2020 г.; 301.86 лв. - застраховки за период от 12.08.2019 г. до 10.03.2020 г., 528.00 лв. – нотариални разноси за период от

15.01.2020 г. до 10.03.2020 г.

В мотивите на Решение № 58/17.06.2022 г. по т. д. № 95/2021 г. Окръжен съд – Добрич е прието, че задължението на поръчителя Я. Г. П. е погасено, както и че в производството по делото не подлежи обстоятелството дали Я. Г. П. има качеството на съдлъжник по договора за банков кредит и дължи ли изпълнение в това си качество.

В резултат на действията по принудително изпълнение (в т. ч. и публичната продажба на ипотекирания от Я. Г. П. недвижим имот), са постъпили парични средства на обща стойност 235 040.84 лв., като вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза е констатирало, че според счетоводните книги на банката е останал непогасен остатък в размер на сумата от 37 002.95 лв.

Процесната сума като неоснователно събрана по горепосочената изпълнително дело, е сторнирана от банката и възстановена по банковата сметка на Я. Г. П. на 30.05.2023 г., т. е. в хода на съдопроизводствените действия по настоящото дело.

С настоящата искова молба, вх. рег. № 2902/04.05.2023 г., с дата на пощенското клеймо 03.05.2023 г. банката представя и прави изявление за отнемане преимуществото на срока на договора поради неизпълнение на договорните задължения, произтичащи от т. 2.1. от Анекс № 13/13.06.2019 г. по отношение на съдлъжника Я. Г. П..

На основание чл. 41, подт. „д“ и „ж“ и чл. 42, подт. „г“ от договора за банков кредит, поради допуснато просрочие на погасителна вноска с падеж 22.07.2019 г. банката обявява цялото задължение, но без да конкретизира неговия размер за предсрочно изискуемо, без да се прекратява действието на договора, като представя изрично изявление в този смисъл, адресирано до съдлъжника Я. Г. П.. (л. 90).

Препис от исковата молба и приложенията към нея са връчени на Я. Г. П. на 11.05.2023 г.

Според експертното мнение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, вземането по изп. д. № 1405/2020 г. по описа на частен съдебен изпълнител Л.Т., рег. № *** на КЧСИ, с район на действие Окръжен съд – Добрич, е погасено изцяло.

Я. Г. П. е получила от частния съдебен изпълнител съобщение изх. №

2663/26.01.2023 г. за приключено дело на основание чл. 433, ал. 2 ГПК по силата на разпореждане от 26.01.2023 г.

При така безспорно установената фактическа обстановка се налагат следните **ПРАВНИ ИЗВОДИ**:

Контроверсният въпрос по делото е относно качеството на Я. Г. П. като съдлъжник по Договор за банков кредит № ***/01.06.2006 г. с всички произтичащи от това последици – отговорност за задълженията, произтичащи от договора за банков кредит.

Отговорът на този въпрос се предпоставя от разрешението на следната дилема - трябва ли за възникването на солидарната отговорност да е налице определено правно основание или е достатъчно в договора за банков кредит, респ. анексите към него да е записано, че едно лице отговаря солидарно с длъжника и в този случай Съдът трябва ли да изясни конкретното договорно основание по чл. 121 ЗЗД.

Въпросът за вида, съществуването, съответно правата и задълженията на страните по даден договор се определя от действителното му съдържание - действителната обща воля на страните. Във всички случаи на спор относно точния смисъл и действителното съдържание на постигнатото общо съгласие и целените с договора правни последици, трябва да се установи действителната воля на страните. Когато уговорките са неясни, непълни и неточни и щом пораждат съмнение, тълкуването се извършва по критериите на чл. 20 ЗЗД. Отделните уговорки се ценят с оглед систематичното им място в договора и във връзка едни с други, като всяка една се схваща в смисъла, който произтича от целия договор, с оглед целта му, обичаите и практиката и добросъвестността, наред с това следва да се преценят и обстоятелствата, при които е сключен договора, както и поведението на страните преди и след сключването му.

Солидарна отговорност „по принцип“ не съществува и страната, която се позовава на такава, следва да я установи и докаже основанието за възникването ѝ. – р. № 213 от 6.01.2017 г. по гр. д. № 5864/2015 г. IV гр. о. ВКС.

Солидарност на длъжниците (пасивна солидарност) е фигура, при която няколко длъжници дължат една и съща престация на един кредитор и кредиторът може да иска изпълнението ѝ от всеки съдлъжник – вж.

Калайджиев, А. Облигационно право. С.: Сиби, 2020, с. 505.

Пасивната солидарност е уредена от закона. Общият режим на пасивната солидарност се съдържа в чл. 121- 127 ЗЗД.

Първата група юридически факти, които пораждат солидарността, обхваща онези основания, при които солидарността възниква *ex lege*, без да е изявена воля от страните – така например солидарно отговарят собственикът на вещта или животното и лицето, под чийто надзор са се намирали те – чл. 50 ЗЗД; лицата, които са съпричинили увреждането – чл. 53 ЗЗД, старият длъжник и новият длъжник при встъпване в дълг – чл. 101, изр. 3 ЗЗД; поръчителят и главният длъжник - чл. 141, ал. 1 ЗЗД; лицата, които са се задължили да изработят една вещ – чл. 261, ал. 3 ЗЗД; лицата, поели при сключването на търговска сделка общо задължение – чл. 304 ТЗ; издателят, акцептантът, джиранът и авалистът – чл. 513, ал. 1 ТЗ.

Солидарност на длъжниците възниква и от правни сделки.

Съдът, като анализира съдържанието на уговорените в Договора за банков кредит № ***/01.06.2006 г. права и задължения на страните по него, Договорите за поръчителство от 19.07.2010 г. и от 08.02.2012 г., по силата на които Я. Г. П. се задължава спрямо банката да отговаря за изпълнението на задълженията на „КОДИАК“ ООД, подписването на Анекси № 6 и 7 от Я. Г. П. в качеството ѝ на солидарен длъжник, а на Анекси № 8 – 13 в качеството ѝ на солидарен длъжник и поръчител, реалното предаване на заемната сума в патримониума на кредитополучателя „КОДИАК“ ООД, приема, че намерението на страните по процесния договор за банков кредит и преследваната от тях цел, е Я. К. П. да обезпечи дълга на „КОДИАК“ ООД към банката като поръчител.

Посочването на Я. Г. П. в текста на горепосочените анекси като „солидарен длъжник“ не противоречи на действителното ѝ качество на качеството на поръчител.

Я. Г. П. няма качеството на съдлъжник по смисъла на чл. 101 ЗЗД, а на поръчител по смисъла на чл. 138 и сл. ЗЗД.

Съгласно чл. 101 ЗЗД встъпването в дълг е договор, по силата на който трето лице се съгласява да поеме едно задължение като солидарен длъжник. Кредиторът запазва правата си срещу стария длъжник и става кредитор на още едно лице, което отговаря солидарно със стария длъжник. В

разглеждания случай, видно от доказателствата по делото (32 -34), на 14.01.2009 г. е сключен договор за встъпване в дълг по чл. 101 ЗЗД, по силата на който лицата П.И.П. и З.М.П. са се задължили да отговарят солидарно с кредитополучателя „КОДИАК“ ООД за задълженията му, произтичащи от договора за банков кредит. Такъв договор за встъпване в дълг с Я. Г. П. не е сключен. С нея е сключен договор за поръчителство.

От друга страна, противоречи на правната логика факта на ангажиране отговорността на едно лице като поръчител и като съдлъжник по смисъла на чл. 101 ЗЗД. Поръчителят отговаря на собствено правно основание, докато встъпилият в дълг дължи на същото правно основание, по силата на което дължи и първоначалният длъжник и солидарно с него.

Тълкуването на уговорките в договора за банков кредит и анексите към него съобразно правилата на чл. 20 ЗЗД обосновава извода, че Я. Г. П. отговаря към банката в качеството си на поръчител.

С влязло в законна сила Решение № 58/17.06.2022 г. по т. д. № 95/2021 г. Окръжен съд – Добрич е отхвърлил предявения от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД срещу Я. Г. П. иск с правно основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 430 ТЗ и чл. 86, ал. 1 във вр. с чл. 138, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните съществуването на парично задължение на ответника в качеството му на поръчител по Договор за банков кредит № ***/01.06.2006г. към ищеца по заповед за незабавно изпълнение на парично задължение, издадена по ч. гр. д. №905/2020 г. по описа на ДРС за следните суми: 164 322.44 лв. – главница по Договор за банков кредит № ***/01.06.2006г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 05.05.2020 г. до окончателното изплащане на задължението; договорна лихва за редовен кредит от 27.07.2019 г. до 09.03.2020 г. в размер на 9 906.73 лв.; мораторна лихва в размер на 86.66 лв. за период от 09.03.2020 г. до 10.03.2020 г.; 63.44 лв. - такси по кредит за период от 31.07.2019г. до 10.03.2020 г.; 301.86 лв. - застраховки за период от 12.08.2019 г. до 10.03.2020 г., 528.00 лв. – нотариални разноски за период от 15.01.2020 г. до 10.03.2020 г., с оглед погасяване задължението на поръчителя Я. Г. П..

Я. Г. П. няма качеството на съдлъжник по смисъла на чл. 101 ЗЗД, поради което нейната отговорност не може да бъде ангажирана на това

основание; тя е имала качеството на поръчител, като нейната отговорност е погасена.

С оглед на така установената фактическа и правна обстановка, предявеният иск се явява неоснователен и следва да се отхвърли.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника следва да се присъдят сторените по делото разноси в размер на сумата от 300.00 лв.

На основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв. на процесуалния представител на ответника следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на сумата от 3 610.24 лв.

С оглед гореизложените съображения, **ДОБРИЧКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД гр. С.***, адв. Х. И., ЕИК 000694749, с която срещу Я. Г. П. ЕГН ***** с последен известен пост. и наст. адрес гр. Д.***, е предявен иск за сумата от 37 002.95 лв., представляваща непогасено задължение за главница по Договор за банков кредит № ***/01.06.2006 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска – 03.05.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, претендиран на основание чл. 430 ТЗ във вр. с чл. 79 ЗЗД.

ОСЪЖДА „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД гр. С.***, адв. Х. И., ЕИК 000694749, да заплати на Я. Г. П. ЕГН ***** с пост. и наст. адрес гр. Д.***, сумата от 300.00 лв., представляваща раноски по делото.

ОСЪЖДА „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД гр. С.***, адв. Х. И., ЕИК 000694749, да заплати на адв. П. А. – АК-Добрич, със съд. адрес гр. Д.***, сумата от 3 610.24 лв., представляваща адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗАдв.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ВЪЗЗИВНО ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД ВАРНЕНСКИЯ АПЕЛАТИВЕН СЪД В ДВУСЕДМИЧЕН СРОК ОТ ВРЪЧВАНЕТО МУ НА СТРАНИТЕ.

Съдия при Окръжен съд – Добрич: _____